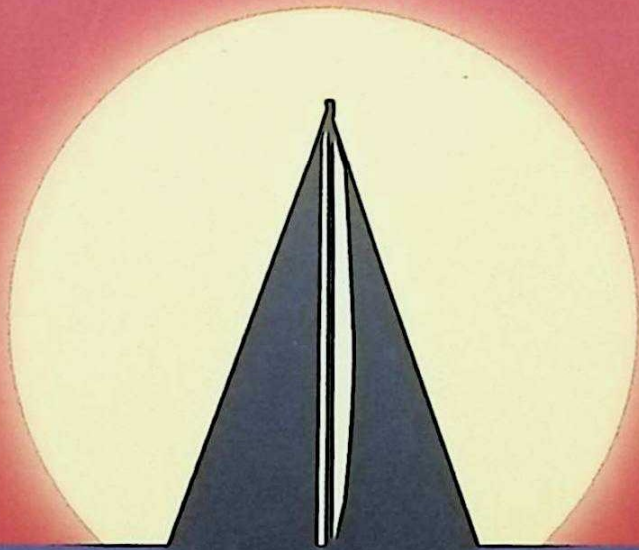

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့
လူငယ်
ရွေးမာန်ဦး

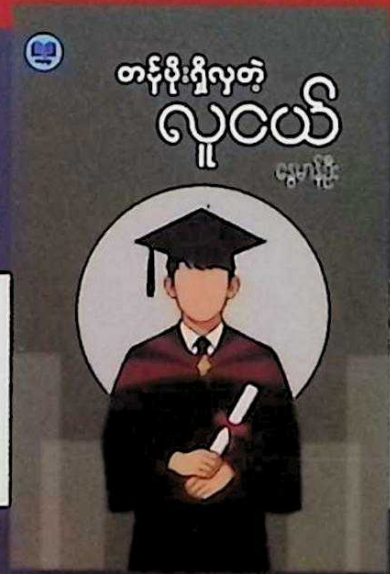
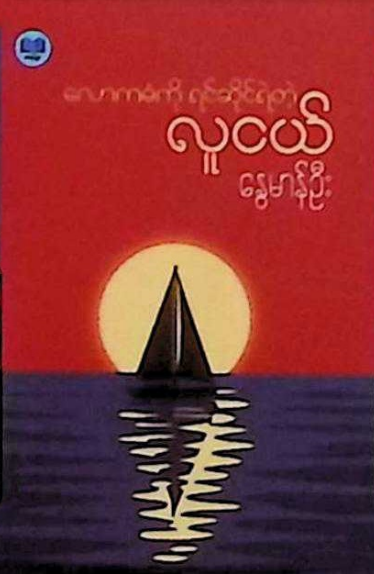
mgyoe.com

ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ထက် အစစအရာရာ ကောင်းမွန် သာလွန်တဲ့သူကို ကြည့်တဲ့အခါ
 အားကျစိတ်နဲ့ ကြည့်ဖြစ်ပါတယ်။ ငါလည်း တစ်နေ့ သူ့လိုဖြစ်ရမယ် ဆိုတာမျိုးပါ။ သူ့ရဲ့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံနဲ့
 အတွေးအခေါ်၊ စိတ်နေစိတ်ထားတွေကို အတုယူတဲ့သဘောမျိုး ကြည့်ပါတယ်။ ပြီးတဲ့အခါမှာတော့
 ကျွန်တော်နဲ့ကိုက်ညီတဲ့ စနစ်တစ်ခု ပြန်ချပြီး ကြိုးစားပါတယ်။

ကြောက်တတ်ရင် ဘဝက နှစ်ခါသေရတယ်ဆိုသလို အကြောက်တရား ဖြစ်လာစေမယ့်
 အခက်အခဲ၊ ပြဿနာတွေကို တွက်ချက်မနေပါနဲ့။ ရိုးရိုးလေးသာ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်သွားလိုက်ပါ။
 တောင်ကြီးဖဝါးအောက်၊ လှိုင်းကြီးလှေအောက်ဖြစ်လို့ လောကဓံက ပေးလာတဲ့ ဘယ်အခက်အခဲ၊
 ပြဿနာမှ ထင်သလောက် ကြီးကျယ် မနေဘူးဆိုတာပါပဲ။

2025-6 Graphic Design : Min Thet

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာအုပ်ရွာ စာအုပ်အမှတ်စဉ် - ၂၂
ထုတ်ဝေသည့် ခုနှစ်၊ လ - ၂၀၂၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (ပထမအကြိမ်)

မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း	- မင်းသက်
စာပြင်အယ်ဒီတာ	- တက္ကသိုလ် ဆန်းတင့်နိုင်
ကွန်ပျူတာစာစီနှင့်	
စာမျက်နှာ ဖွဲ့စည်းမှုဒီဇိုင်း	- စာအုပ်ရွာ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းစု
စာအုပ်ချုပ်	- ကိုမဲလေး (ငွေအိမ်စည်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း ၀၉၂၆၄၅၆၅၆၅၇)

ဦးအောင်ဖြိုးဟိန်း (၀၃၂၇၁) ၊ စာအုပ်ရွာ စာပေ ၊ အမှတ် ၁၇၃ ၊
ပထမထပ်၊ ၃၁လမ်း (အထက်) ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ထုတ်ဝေပြီး ဦးမင်းမင်းဆန်း (မြ ၀၁၆၈၅)၊ Mother Home ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် (၂၀၆) ၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်
ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်စု - ၁၀၀၀
တန်ဖိုး - ၇၀၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

စဉ်	စာမျက်နှာ
နွေမာန်ဦးနဲ့ကျွန်တော်	၇
စာရေးသူရဲ့ အမှာစကား	၁၀
၁။ လောကဓံနဲ့ မကျေလည်သော ရက်စွဲများ	၁၃
၂။ မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ	၁၇
၃။ ပြောချင်ရာ ပြောကြပါစေ	၂၁
၄။ Maguire ဆီမှ သင်ယူခြင်း	၂၅
၅။ လောကဓံရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွန်းအား	၂၉
၆။ လောကဓံဆိုတာ ပြုပြင်လို့ရတဲ့အရာပါ	၃၃
၇။ အချိန်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးချခြင်း	၃၇
၈။ တရေးနိုးသော် အကြံပေါ်	၄၂
၉။ မလုပ်တာထက်	
နောက်ကျတာက ပိုကောင်းပါတယ်	၄၆
၁၀။ သင်ယူခြင်းဟာ တစ်သက်တာပါ	၅၀
၁၁။ ကိုယ့်စည်းကမ်း ကိုယ်လိုက်နာခြင်း	၅၄
၁၂။ ဘာမှမဖြစ်ဘူး အဆင်ပြေသွားမယ်	၅၈
၁၃။ ပိုခက်တဲ့ တခြားဘဝတွေကို ငဲ့ကြည့်ပါဦး	၆၁
၁၄။ ငိုချင်ရင် ငိုချလိုက်ပါ	၆၆

၁၅။ လောကဓံကို ဖျော်ဖြေရေးတစ်ခုလို ခံစားခြင်း	၇၁
၁၆။ လောကဓံဆိုတာ တွက်ချက်ရတာမဟုတ်ဘူး ကျော်ဖြတ်ရတာ	၇၅
၁၇။ အထက်ကို မျှော်ကြည့်နည်းအစစ်	၈၀
၁၈။ ကိုယ်လည်း ကျန်းမာပါစေ	၈၃
၁၉။ တရားထိုင်ခြင်း	၉၀
၂၀။ လောကဓံနေ့ရက်များမှ မှတ်စုများ	၉၃
၂၁။ စနစ်တစ်ခု ချပါ	၉၇
၂၂။ လက်ခုပ်သံတွေမှာ မသာယာမိစေဖို့	၁၀၀
၂၃။ လောကဓံနဲ့ အောင်မြင်စွာ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ခြင်း	၁၀၃
၂၄။ စာဖတ်ပါ	၁၀၇
၂၅။ မိတ်ဆွေကောင်း ထားရှိပါ	၁၁၁
၂၆။ Hellen Keller ကို သတိရပါ	၁၁၄
၂၇။ ဒီတစ်လမ်းမရရင် နောက်တစ်လမ်းက သွားပါ	၁၁၈
၂၈။ သတိ ခေါင်းတိုက်တတ်သည်	၁၂၁
၂၉။ ငွေမဖြုန်းပါနဲ့၊ ငွေစုပါ	၁၂၅
၃၀။ လောကဓံထက် မာကျောပြလိုက်ပါ	၁၂၉
၃၁။ နှစ်ခုစလုံး မဆုံးရှုံးပါစေနဲ့	၁၃၂

ဇွဲမာန်ဦးနဲ့ ကျွန်တော်

ရေစက်လေလား၊ ဝဋ်ကြွေးလားတော့ မသိ။ သူ စာရေးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ မြှောက်ပင့်ပေးခဲ့သူများထဲ ကျွန်တော်က ထိပ်ဆုံးက ဖြစ်ခဲ့တယ်။

သူ့ကို စသိတာက ၂၀၂၂ ခုနှစ်လောက်က။ သူက ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇာတိမြို့ကလေးက။ ကျွန်တော်တို့မြို့သားစစ်စစ် မဟုတ်ပေမဲ့ နေရပ် ချင်းတူ၊ စာပေချစ်စိတ်ချင်းတူလေတော့ သူနဲ့ ခင်မင်မိတာ မဆန်း။

သူ့ကို စပြီး သတိထားမိတာက အွန်လိုင်းမဂ္ဂဇင်းတစ်ခုမှာ အရွေးချယ်ခံလိုက်ရတဲ့ သူ့ရဲ့ ဝတ္ထုတိုစာမူလေးကို ဖတ်မိပြီး သတိ ထားမိတာ။ အချစ်၊ အလွမ်းဝတ္ထုကောင်းလေး တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရင်း “ဒီကောင်က စာရေးကောင်းသား” ရယ်လို့ မှတ်ချက်ပြုရင်း နယ်မြို့ ကလေးမှာပဲ စတင်ခင်မင်ခဲ့ကြ။

ကျွန်တော်က ကိုယ့်ဖြစ်မြောက်ချင်စိတ်အတိုင်း ဝါသနာကို တစိုက်မတ်မတ်လုပ်ဖို့ ရန်ကုန်မှာ စတင်အခြေချတော့ သူကလည်း

သင်တန်းတက်ရင်း ရန်ကုန်မှာ။ သူ သင်တန်းပိတ်ရက်တွေ ရံဖန်ရံခါ ဆုံဖြစ်ကြရင်း စာအကြောင်းပေအကြောင်းတွေ ပြောကြ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမစာအုပ် “နှုတ်ခမ်းဖျားက စကားထောင်ချောက်” ထွက်ပြီးသွားပြီ။ နှစ်ယောက်သား ဆုံဖြစ်ကြတော့ ကျွန်တော့်ဖြစ်မြောက်မှုအတွက် သူ မုဒိတာပွားပေးနေတာ ကျေနပ်စရာ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒုတိယစာအုပ် “ပြိုင်ဘက်ကင်” ထွက်ပြီးတော့ သူလည်း သင်တန်းပြီးလို့ အလုပ်ခွင်ထဲ ရောက်သွားတယ်။ သူ့အလုပ်နဲ့ နီးရာမှာ နေမယ်ဆိုတော့ နှစ်ယောက်သား အဆောင်တစ်ခုတည်းမှာ နေဖြစ်ကြရင်း နေ့စဉ် မမြင်ချင်မှအဆုံး စကားပြောဖော်၊ တိုင်ပင်ဖော် ညီအစ်ကိုတွေပေါ့။

ကျွန်တော့်ရဲ့ “ပြိုင်ဘက်ကင်” စာအုပ်လေးက အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်တော့ သူလည်း စာရေးချင်စိတ်တွေ ပိုးပြန်ထလာ။ နှစ်ယောက်သား အမြဲတမ်း စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြတော့ သူပြောတဲ့ တချို့စကားတွေက စာရေးပြီးပြောရင် သိပ်ကောင်းမယ်ဆိုတာ စပြီး မြောက်ပေးဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ... ဒီလိုနဲ့ပေါ့။

ပြောရရင် သူ့ရဲ့စာတွေကို စာအုပ်အဖြစ်မထွက်ခင် အတွေးစိတ်ကူးထည်ဘဝမှာကတည်းက ကျွန်တော်က အစအဆုံး သိပြီးသား။ ဘယ်နေရာလေး ဘယ်လိုလေးရေးရင် အဆင်ပြေတယ်လို့ မြောက်ပေးရတာလည်း ကိုယ်ပဲ။ ဒီစာအုပ်လေးတစ်အုပ် ဖြစ်လာဖို့ တွန်းတွန်းတိုက်တိုက် အလုပ်ရဆုံးကလည်း ကိုယ်ပဲ။ စာအဖြစ် မြင်ရတော့လည်း ကိုယ်ပဲ အရင်ဆုံးဖတ်ရတာ၊ အကြံပေးရတာဆိုတော့ ဒီစာတွေရဲ့ အားသာချက်တွေ စာရေးသူရဲ့ အားထုတ်မှုတွေကို ရဲရဲတင်းတင်း အာမခံအပေးနိုင်ဆုံးကလည်း ကိုယ်ပါပဲ။

လူငယ်တွေအတွက် အဓိကရည်ရွယ်ပြီး လူငယ်တစ်ယောက်

က လူငယ်ချင်း လက်တို့မျှဝေထားတဲ့ ဒီစာစုတွေအတွက် ဖတ်ပြီးရင် တွေးစရာ၊ ရစရာ တစ်ပုဒ်စီတိုင်းမှာ သေချာပေါက် ပါတယ်ဆိုတာ အာမခံရဲရဲ ပြောဝံ့ပါတယ်။ “နွေမာန်ဦး” ရဲ့ အားသာချက်က ရုပ်ရှင် တွေ၊ သီချင်းတွေပါပဲ။ သူကြည့်ခဲ့တဲ့ ရုပ်ရှင်တွေ၊ သူနားထောင်ခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေနဲ့ ချည်ပြီး လူငယ်တွေအနေနဲ့ လောကဓံကို ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရမလဲဆိုတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် သူ အားထုတ် မျှဝေ ထားပါတယ်။

“အစ်ကို။ ‘လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့လူငယ်’ စာအုပ်ထွက်ရင် ကျွန်တော့်ကို အစ်ကို့ရဲ့ အမှတ်တရစကားလေး အမှာစာသဘော ရေးပေးပါ” တဲ့။ မတတ်နိုင်ပါ။ စာရေးသူဖြစ်အောင်၊ စာအုပ်ထွက် ဖြစ်အောင် မြှောက်ပေးခဲ့ပြီးပြီမို့ အမှာစာ မဟုတ်တဲ့ အမှတ်တရ စကားလေး ပါဝင် ရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာချစ်သူများ ကျန်းမာ ရွှင်လန်းကြပါစေ။ ။

ကောင်းမြတ်ခေတ်

စာရေးသူရဲ့ အမှာစကား

ဒီစာစုလေးတွေ စာအုပ်အဖြစ် ဖြစ်တည်လာဖို့ အကြောင်း နှစ်ရပ် ရှိပါတယ်။ ပထမတစ်ရပ်ကတော့ စာအုပ်ရွာ စာအုပ်တိုက်မှာ ကျွန်တော့်ရှေ့က စီနီယာဖြစ်တဲ့ အစ်ကို (ဆရာ) ကောင်းမြတ်ခေတ် ရဲ့ တိုက်တွန်းမှုပါ။ ဒုတိယတစ်ရပ်ကတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ စိတ်အားထက်သန်မှုကြောင့်ပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်ဘဝမှာ ဘယ်လိုလူမျိုးမဆို ကြိုက်ကြိုက်၊ မကြိုက်ကြိုက် ကြုံတွေ့ ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အရာတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါ ကတော့ လောကဓံတရားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကဓံရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းနဲ့ အနိမ့်အမြင့် အတက် အကျတွေဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ချိနဲ့ နွမ်းလျအောင် လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း လောကဓံရဲ့ အမွေ့အခတ်တွေကြားထဲမှာ နွမ်းမော ဝေဝါးခဲ့ဖူးတာ အခါခါပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီလို နွမ်းမောဝေဝါးစွာနဲ့ပဲ ဘဝကို

အရှုံးပေးသွားလို့ မရပါဘူး။ လောကဓံရိုက်ချက်တွေက နာနာကျင်
ကျင် ရိုက်နှက်လာတိုင်း ပြန်လည်ရုန်းထ၊ ကြိုးစားရင်ဆိုင်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့
အနာဂတ်ကမ္ဘာကို ကောင်းမွန်အောင် တည်ဆောက်ကြရတာပါပဲ။

ဒါကြောင့် လူငယ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကောင်းမွန်လှပတဲ့
အနာဂတ်ကမ္ဘာကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ဆိုရင်တော့ လောကဓံကို မကြောက်
မှ၊ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရဲမှ ရပါလိမ့်မယ်။ ဒီစာအုပ်လေးထဲမှာ နေ့စဉ်
ဘဝရဲ့ လောကဓံနဲ့ တွေ့ကြုံလာရတိုင်းမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်
ပတ်ဝန်းကျင်က လူတချို့ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပုံလေးတွေကို ရေး
ထားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေအားလုံးမှာ ရည်မှန်းချက်တွေ၊ ဖြစ်
ချင် လုပ်ချင်တာတွေ၊ ကျွန်တော်တို့လိုချင်တဲ့ ဘဝပုံစံတွေ ရှိကြပါ
တယ်။ အဲဒါတွေကို တစ်ခုတည်း အတိုချုပ်ပြီး ပြောရရင် ကောင်းမွန်
တဲ့ အနာဂတ်ကမ္ဘာလို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ ဒီလို ကောင်းမွန်တဲ့ အနာ
ဂတ်ကမ္ဘာဆီ သွားမယ့် ခရီးလမ်းမှာ ကြုံတွေ့လာရမယ့် လောကဓံ
တွေကို မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်ရဲဖို့က ကိုယ့်ရဲ့ လောကဓံနဲ့ပတ်သက်
တဲ့ သူရဲဘောကြောင်တဲ့ အတွေးတွေကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်နိုင်မှ
ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီလို ပြောင်းပြန်လှန်ပြီး ကြုံတွေ့လာတဲ့ လောကဓံအခက်
အခဲတွေကို နည်းမှန်လမ်းမှန် ဖြေရှင်းအောင်မြင်ဖို့ ကျွန်တော့်ကိုယ်
တွေ့ အသိ၊ အမြင်၊ အကြားတွေကို ပြောပြထားတာဖြစ်လို့ ဖတ်ပြီး
အားတွေ တက်မသွားသည့်တိုင် အတွေးတစ်ခုခု ရလိမ့်မယ်လို့တော့
ယုံကြည်ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်ဟာ စာဖတ်သူ ကျွန်တော့်ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ
လောကဓံကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ နာကျင်မှုတွေအတွက် ရင်ဖွင့်စရာ

လူတစ်ယောက်ပမာ ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးတာနဲ့ “ဪ... ငါ့လိုပဲ သူလည်း လောကဓံအခက်အခဲတွေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါလား။ လောကဓံဆိုတာ လူသားတိုင်း ကြုံတွေ့ ဖြေရှင်းကြရတဲ့ အရာတစ်ခုပါလား” ဆိုတာကို သတိထားမိစေနိုင်မှာ ဖြစ်လို့ပါပဲ။

စာဖတ်သူများအားလုံး လောကဓံအခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင် ကျော်ဖြတ်ပြီး ကောင်းမွန်တဲ့ အနာဂတ်ကမ္ဘာကို တည်ဆောက်နိုင် ကြပါစေ။ ။

လေးစားချစ်ခင်မှုဖြင့်
 နွေမာန်ဦး

လောကခံနဲ့ မကျေလည်သော ရက်စွဲများ

တစ်နေ့လုံး ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်ပြီး ရုံးက ပြန်လာတဲ့ အချိန်မှာ မီးက ပျက်နေတယ်။ မီးပျက်နေတာကြောင့် ထမင်းအိုး တည်မရတော့တဲ့အတွက် အပြင်မှာ ညစာစားဖို့ စားနေကျ ဆိုင်ကို လာလိုက်တဲ့အခါ ဆိုင်က ပိတ်ထားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ် စားလေ့စားထရှိတဲ့ အရသာလည်း သဘောကျတဲ့ ဆိုင်လေး ရှိပါ သေးတယ်ဆိုပြီး သွားလိုက်တော့ ကိုယ်စားနေကျ တစ်ခုခုက ကုန် သွားပြီ၊ မရတော့ဘူးဆိုတာမျိုး ကြုံဖူးကြပါလိမ့်မယ်။

အထူးသဖြင့် ဘာလုပ်လုပ် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အဆင်မပြေ ဖြစ်သွားတာ၊ ကြံဖန်လွဲသွားတာမျိုးတွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နေ့စဉ် ရက်စွဲတွေထဲမှာ မကြာခဏဆိုသလို ကြုံတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို အခါ မျိုးတွေမှာ ငါ့ကျမှ ဒီလို အဆင်မပြေမှုတွေက လာဖြစ်နေရခြင်းလို့ တွေးမိပြီး ဒေါသတွေလည်းထွက်၊ စိတ်တွေလည်းညစ်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ ရုပ်ရော စိတ်ပါ အကြည်ဓာတ် ပျက်သွားပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာတော့ တွေးခေါ်မှုအမှားတွေ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်

အမှားတွေက ဆက်တိုက်ဆိုသလို လိုက်လာတတ်ပြီးတော့ လုပ်လေ မှားလေ၊ မှားလေ ပိုပြီး အမှားတွေ လုပ်လေ ဖြစ်သွားပါတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ တကယ် ဘာမှအဆင်မပြေတော့ဘဲ မြင်မြင်သမျှ၊ တွေ့တွေ့သမျှက စိတ်အချဉ်ပေါက်စရာ၊ Blame ချင်စရာ ဖြစ်သွား ပြီး တစ်လောကလုံးနဲ့ မတည့်သွားသလို ခံစားချက်မျိုး ရသွားတတ် ပါတယ်။

ဒီလိုနေ့ရက်တွေကို ကျွန်တော်ကတော့ လောကခံနဲ့ မကျေ လည်သော ရက်စွဲများလို့ ခေါင်းစဉ်တပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဘာသာတရားအရ အင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော်မှာ လူတိုင်း မသိလိုက်မသိဘာသာ ပြောနေကျ၊ ကြားနေကျ စကားလုံး လည်း သိထားပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အကောင်းလောကခံ ၄ ပါးနဲ့ အဆိုးလောကခံ ၄ ပါး၊ စုစုပေါင်း လောကခံ ၈ ပါး ရှိပါတယ်။ လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြွေအရံ ပေါများခြင်း၊ အခြွေအရံ နည်းပါးခြင်း၊ ချီးမွမ်းခံရခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲ ခြင်း စတာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ လောကခံ ၈ ပါးဟာ လူတိုင်းရဲ့ နေ့စဉ်ဘဝတွေထဲမှာ ရောနှောပါဝင်နေပေမဲ့ လူတွေဟာ အဆိုးလောကခံ ၄ ပါးနဲ့ ပတ် သက်လာတဲ့အခါကျရင် အမြဲလိုလို ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းပဲ ပတ် သက် ခံစားနေရသလိုမျိုး၊ ကိုယ့်မှာသာ ဒီလို အဆိုးတွေ၊ ဒုက္ခတွေက လာကြုံတွေ့နေရသလိုမျိုး တွေးမိလေ့ရှိတတ်ကြပါတယ်။

အခုလို Social Media ခေတ်ထဲမှာဆိုရင် ပိုဆိုးပါသေး တယ်။ လူတော်တော်များများဟာ သူတို့ရဲ့ သက်ဆိုင်ရာ Social Me- dia Account တွေမှာ ကောင်းပေ၊ ညွှန်ပေဆိုတာတွေနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ တစ်နေ့တာကို လည်ပတ်နေကြောင်း ပြသကြပါတယ်။ အသုံး အဆောင် ပစ္စည်းကောင်းတွေနဲ့ သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြတဲ့ ပုံတွေ၊ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေနဲ့ ပွဲလမ်းသဘင်တွေမှာ စားသောက်

ပျော်ပါးနေကြတဲ့ Video တွေကိုသာ တင်ကြတယ်။

ကိုယ်ရဲ့ အဆင်မပြေဖြစ်နေတဲ့ အချိန်တချို့မှာ ဒီလို Post တွေကို မြင်တွေ့ရတဲ့အခါ ကိုယ်က ဝမ်းသာစိတ်၊ မုဒိတာစိတ် မဖြစ်တော့ဘဲ သူတို့တွေများ ကောင်းလိုက်တာ၊ သာယာလိုက်တာ။ ပစ္စည်းကောင်းကောင်းတွေ သုံးပြီး အစားကောင်းကောင်းတွေ စားလို့။ ငါတို့ကျတော့ ဒီလို ခက်ခဲကျပ်တည်းတဲ့ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ ဝင်ငွေကလည်း နည်း၊ လုပ်ရကိုင်ရတာက အဆင်မပြေနဲ့ ဘဝက ပျော်စရာလည်း မကောင်းဘူးဆိုပြီး လောကခံရဲ့ Feint ချက်တွေထဲမှာ စိတ်ဓာတ်ကျသွားတတ်ပါတယ်။

တကယ်တမ်းတော့ စောစောကပြောတဲ့ အကောင်းစားတွေနဲ့ချည်း ကျင်လည်နေပါတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေမှာလည်း အမြဲတမ်းကောင်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့တွေမှာလည်း ကိုယ်မမြင်နိုင်တဲ့၊ ကိုယ်မမြင်လိုက်ရတဲ့ ခက်ခဲကျပ်တည်းမှုတွေ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေဆိုတာ ချမ်းသာလည်း ချမ်းသာတဲ့သူအလျောက် ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲတဲ့သူအလျောက် ရှိနေကြတယ်ဆိုတာပါပဲ။

လူ့စိတ်ရဲ့ သဘောသဘာဝအရကိုက မကောင်းတာဆိုရင် ပိုပြီး သတိထားမိတဲ့ စိတ်ကြောင့်သာ ဆိုးတဲ့၊ မကောင်းတဲ့ အချိန်တွေဟာ ပိုပြီး မှတ်မှတ်ထင်ထင် ဖြစ်နေမိတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာကြီး (ဦး) အောင်သင်းက သူ့ရဲ့ ရသစာတမ်းတစ်ပုဒ်မှာ ပြောဖူးပါတယ်။ လူတွေဟာ ချမ်းသာသူခဆိုတာကို ပိုက်ဆံတွေအများကြီး ရှိနေမှ၊ ကျိကျိတက် ချမ်းသာပြီး တကယ့်ပစ္စည်းကောင်းတွေနဲ့ ကြီးကြီးမားမား စည်းစိမ်တွေကို ခံစား၊ စံစားနေမှလို့ ထင်နေတတ်ကြပါတယ်တဲ့။ တကယ်တော့ ချမ်းသာသူခဆိုတာ သတိထားကြည့်ရင် အချိန်တိုင်းနီးပါးမှာ ကိုယ့်စိတ်၊ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်မှာပဲ ရှိနေတတ်ပါတယ်တဲ့။

ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ ဖုန်းစုတ်ကလေးနဲ့ပဲ အိပ်ရာလေးထဲမှာ

ခွေပြီး လိုင်းလေး သုံးနေနိုင်တာကလည်း ချမ်းသာသုခပါပဲ။ ပုံမှန် စားနေကျအတိုင်း ပုံမှန်ဟင်းလေးနဲ့ ဝဝလင်လင် မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် စားရတာလည်း ချမ်းသာသုခပါပဲ။ အိပ်ချင်တဲ့အချိန်မှာ အိပ်ပျော်အောင် အိပ်လိုက်နိုင်တာလေးကလည်း ချမ်းသာသုခပါပဲ။ ယုတ်စွ အဆုံး အဆိုးလောကခံတွေနဲ့ချည်း ကြုံနေရတယ်ဆိုရင်တောင်မှ ကိုယ်သာ တကယ်ကြည့်တတ် မြင်တတ်မယ်ဆိုရင် အဆိုးထဲက အကောင်းဆိုတာလေးတွေ တွဲတွဲပါလာတတ်တာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဆိုးတွေထဲက အကောင်းကို ကြည့်တတ်သွားတဲ့အခါ ဘဝဟာ ထင်သလောက်လည်း ဆိုးမနေပါလား၊ အကောင်းနဲ့အဆိုးဟာ ဒွန်တွဲနေပါလား၊ ကောင်းဆိုးနှစ်တန် လောကခံဆိုတာ နေ့စဉ်ဘဝထဲက လူတိုင်းမှာဖြစ်နေတဲ့ ပုံမှန်အရာတစ်ခုပဲလို့ မြင်တတ်သွားပါလိမ့်မယ်။

စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဘဝမှာ ခက်ခဲကျပ်တည်းမှု၊ အဆင်မပြေမှုတွေ ဘာမှ ရှိမနေဘဲ အစဉ်သဖြင့် ချောမွေ့နေရင်လည်း ပျင်းရိ ငြီးငွေ့စရာကြီး ဖြစ်နေမှာပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား ...။

မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ

“လောကဓံကြုံ မဖြူတမ်းပေါ့၊ မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ”
 ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်ဘဝကတည်းက အလွတ်ရခဲ့ကြ
 တဲ့ ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာထဲက ကဗျာစာသားလေး ဖြစ်ပါတယ်။ အလွတ်
 ဆိုလို့ကောင်းတဲ့ ကာရန်အချိတ်အဖွဲ့လေးနဲ့ ရေးဖွဲ့ထားတာကြောင့်
 မကြာခဏ ပါးစပ်ဖျားကို ရောက်လာပေမဲ့လည်း ကျွန်တော်တို့ဟာ
 ဒီစာသားလေးကို အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်ခဲ့ကြတာပါပဲ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီစာသားလေးကို မှတ်မှတ်ရရ
 ဖြစ်လာတာဟာ မကြာသေးဘူးလို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ အခုနောက်
 ပိုင်း လောကဓံကြောင့် အဆင်မပြေမှုတွေနဲ့ မကြာခဏ ကြုံလာခါမှ
 ဒီကဗျာလေးကို ရွတ်ဆိုကြည့်မိရင်း အတွေးစလေးတချို့လည်း ရလာ
 ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအတွေးစလေးတွေကြောင့်ပဲ ကျွန်တော့်မှာ တိုးတက်
 ပြောင်းလဲမှုလေးတွေ ရှိလာခဲ့ပါတယ်။

ဒီကဗျာစာသားလေးမှာ ဘာကို အဓိကတွေ့ရလဲဆိုရင်တော့
 လူ့စိတ်ပါပဲ။ လူ့စိတ်ဆိုတာက ဆန်းကြယ်ပါတယ်။ သန်မာလည်း

ဒီစိတ်ပါပဲ။ အလိုလိုနေရင်း ကြောက်စိတ်တွေ၊ ပျော့ညံ့စိတ်တွေ ဝင်တာကလည်း ဒီစိတ်ပါပဲ။ သာမန်အချိန်တွေမှာ ပျော့ညံ့စိတ်တွေ ဝင်တာက ဘာမှမဖြစ်ပေမဲ့ အဆိုးလောကခံတွေနဲ့ တွေ့ရတဲ့အခါမှာ တော့ လုံးဝ ပြန်မထနိုင်လောက်အောင် လဲပြိုသွားစေတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အဆိုးလောကခံတွေနဲ့ တွေ့ကြုံရတဲ့အခါ စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာနေဖို့ လိုပါတယ်။ စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာတယ်ဆိုတာက တော့ တခြား မဟုတ်ပါဘူး။ တွေးတတ် မြင်တတ်ခြင်း တစ်မျိုးပါပဲ။ ဒါတွေဟာ ငါတစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ လောကခံဆိုတာ လူတိုင်း ကြုံတွေ့ရတဲ့ အရာပဲလို့ တွေးလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ စိတ်က အနည်းငယ်လောက် ပေါ့ပါးသွားပါလိမ့်မယ်။

လောကခံဆိုတာ လူတိုင်း နေ့စဉ်ဘဝမှာ ကြုံတွေ့နေကျ အရာလို့ တွေးမြင်သွားတဲ့အခါ ဖြစ်ပျက်သမျှ ကိစ္စတွေကိုလည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း ငါ့ကျမှ ဖြစ်ရလေခြင်းလို့ မထင်မိစေတော့ပါဘူး။

ဘဝမှာ အဆိုးတွေနဲ့ ကြုံတွေ့တိုင်း နံပါတ်တစ် အရေးအကြီးဆုံးကတော့ စိတ်လို့ ပြောရပါလိမ့်မယ်။ ကြောက်တတ်ရင် နှစ်ခါသေတယ်ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်နေတဲ့အခါ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုရမှန်းမသိ ဖြစ်တတ်သလို၊ မဖြစ်မနေ ကျော်လွှားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ လုပ်ဆောင်လိုက်တိုင်းမှာလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်၊ လုပ်ဆောင်ချက် အမှားတွေကို ချမိ၊ လုပ်မိတတ်ပါတယ်။

အားလုံးသိကြတဲ့ မဟာဇနကဇာတ်တော်ဟာ လုံ့လဝီရိယကို ပြဆိုတဲ့ဇာတ် ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး အများက လက်ခံကြပေမဲ့ ကျွန်တော် တွေးမိတာလေးတစ်ခု ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ မဟာဇနကမင်းသား လုံ့လဝီရိယမပြုခင် ကာလလေးမှာဖြစ်တဲ့ မဟာဇနကမင်းသားရဲ့ စိတ်ပါပဲ။

တခြားသော သင်္ဘောသား ခုနစ်ရာတို့ဟာ သင်္ဘောနစ်ပြီဆိုတာကို သိတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်မှာ

ငါတို့တော့ ဘယ်လိုမှ အသက်ရှင်ဖွယ်ရာ မရှိတော့ပါဘူးလို့ စိတ်တုန်လှုပ်ကုန်ကြတယ်။ အဲဒီလို တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့နေတဲ့ စိတ်ကြောင့် လက်လျှော့သူကလျှော့၊ နတ်ဒေဝတာတွေကို သွေးရူးသွေးတန်း ဆုတောင်းသူကတောင်း ဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။ အဲဒီနောက် သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး နစ်မြုပ်တဲ့အခါ သူတို့အားလုံးလည်း နစ်မြုပ်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးကြရပါတယ်။ ဒါဟာ လောကဓံကို တွေ့ကြုံလိုက်ရတာနဲ့ တုန်လှုပ် ကြောက်ရွံ့ကုန်ကြပြီး အတွေးအမြင်မှန်တို့ကို မတွေးနိုင် မမြင်နိုင်တော့တာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ ငါတို့တော့ ဒီလို ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကျယ်ကြီးမှာ ဘယ်လိုလုပ်လုပ် သေကြမှာပဲ ဆိုတဲ့ အတွေးမှားကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်အမှားတွေဖြစ်တဲ့ လက်လျှော့ခြင်း၊ နတ်ဒေဝတာတွေကို ဆုတောင်း တိုင်တည်ခြင်းတွေကိုသာ လုပ်ပြီး နစ်မြုပ် သေဆုံးခဲ့ကြရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားအလောင်း မဟာဇနကမင်းသားကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး။ လုံ့လဝီရိယကို ကောင်းစွာပြုတတ်ခြင်းဟာ ဘယ်တော့မှ အကျိုးမဲ့ မဖြစ်စေဘူး။ နောက်ဆုံး သေရရင်တောင် ဘာမှ မကြိုးစားဘဲ လက်လျှော့ပြီး သေရတာထက် လုံ့လဝီရိယထုတ် ကူးခတ်ပြီး သေရတာမြတ်တယ်လို့ လောကဓံနဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်မှာ မတုန်လှုပ်တဲ့စိတ်ကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ အတွေးအမြင်မှန်ကြောင့်သာ အသက်ဘေးက လွတ်မြောက်ခဲ့တာလို့ပဲ ထင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လောကဓံနဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်မှာ မတုန်လှုပ်ဘဲ အတွေးအမြင်မှန်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှန်တွေ ချနိုင်ဖို့က အရေးအကြီးဆုံးလို့ ထင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ လောကဓံရဲ့ အင်အားပြ ခြောက်လှန့်ခြင်းကို အဟုတ်ထင်မှတ်ပြီး တုန်လှုပ်သွားရင်တော့ စိတ်တွေထူပူလာကာ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက် အတွေးအမြင်ကောင်းတွေ၊ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ထွက်မလာတော့ဘဲ ဒါကြီးတော့ ငါ မကျော်နိုင်တော့ဘူးထင်တယ်

ဆိုတဲ့ စိတ်က ကျွန်တော်တို့ကို ကျရှုံးခြင်း ချောက်ကမ်းပါးနက်ထဲကို ဆွဲခေါ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ လောကဓံဆိုးတွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ၃၈ ဖြာမင်္ဂလာ ကဗျာလေးထဲက ‘လောကဓံကြုံမဖြိုတမ်းပေါ့၊ မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ’ ဆိုတဲ့ စာသားလေးကို ရွတ်ရင်း ခေါင်းအေးအေးထား ဖြတ်ကျော်လေ့ရှိပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကိုယ့်ရဲ့ ရန်သူဖြစ်တဲ့ လောကဓံက ခြောက်လှန့်ပြနေတာတွေအတွက် လုံးဝမဟုတ်ပေမဲ့ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ တုန်လှုပ်မှုမရှိတာကိုလည်း ကြံဖန်ဂုဏ်ယူရပါသေးတယ်။ ဒီလို ဂုဏ်ယူတဲ့ စိတ်ကနေပဲ ငါ သေချာပေါက် ကျော်ဖြတ်နိုင်မှာပဲဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်တွေလည်း ဖြစ်လာပြီး အမြဲတမ်း အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် လောကဓံနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းပြီး စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာခြင်းဟာ လောကဓံကို တစ်ဝက် အောင်မြင်ပြီးသား ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အသိလေးကို စာဖတ်သူတွေဆီ မျှဝေပေးလိုက်ရပါတယ်။

ပြောချင်ရာ ပြောကြပါစေ

စာရေးဆရာတစ်ယောက် စာပေဟောပြောပွဲမှာ ပြောတဲ့ ဗီဒီယိုအတိုလေးကို ကျွန်တော်တို့ Social Media မှာ မကြာခဏ မြင်ဖူးကြားဖူးကြလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။

“အထင်ဆိုတာ တကယ်မှမဟုတ်တာ။ အထင်ကြီးတယ် ခင်ဗျာ ... ကြီးပေါ့။ အထင်သေးတယ်ကွာ ... သေးပေါ့။ မင်းအခွင့်အရေးပဲ ... ဒါ။ ငါဟာ မင်းရဲ့ အထင် ကြီးခြင်း၊ သေးခြင်းအပေါ်မှာ ရှုံ့လိုက်ပွလိုက် လုပ်နေတဲ့ ဘောလုံးတစ်လုံး မဟုတ်ဘူး။ ငါ့မူဝါဒနဲ့ ငါ ရပ်တည်နေတယ်။ ငါ့ခံယူချက်နဲ့ငါ၊ ငါ့ပညာနဲ့ငါ၊ ငါ့နှလုံးသားနဲ့ငါ၊ ငါ့ရဲ့ လောကကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ငါ ရပ်တည်နေသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။ မင်းထင်တာ မင်းအပိုင်းပါ။ ငါ့လုပ်ရပ်က ငါ့အပိုင်း”

စကားစုလေးကတော့ ဒါပါပဲ။ ဒီစကားစုလေးကို ကျွန်တော် သိပ်သဘောကျပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော် ပတ်ဝန်းကျင်က ဝေဖန်ရှုတ်ချသံတွေကို ကြားတဲ့အချိန်တိုင်းမှာ ဒီစကားစုလေးကို အမြဲ သတိရလေ့ရှိပြီး စိတ်ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သွားကာ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကို ဆက်လက် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နေ့စဉ်ဘဝမှာ ကျွန်တော်တို့အကြောင်း တကယ်မသိကြဘဲ ထင်တစ်လုံးနဲ့ ဟိုလိုပြောလိုက် ဒီလိုပြောလိုက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ထက် ပိုစိတ်ဝင်စားကြသူ

တွေ ရှိပါတယ်။ သူတို့ဟာ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် လုပ်ဖို့ အချိန်တစ်ခုကြာ အောင် မေ့လျော့နေကြသလို အဲဒီအချိန်တစ်ခုစာကို သူတို့အတွက် အကျိုးမရှိတဲ့ သူများအကြောင်းကို ပြောရင်းနဲ့ အချိန်ကုန်ဆုံးတတ် ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ နေတဲ့လူတွေ ဖြစ်တာ ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုစိုက်ရပါတယ်။ တော်သင့်ရုံ ဂရုစိုက်ရင် တော့ ပြဿနာမရှိပေမဲ့ ကိုယ့်အဖို့ကိုယ်မေ့ပြီး လွန်လွန်ကျူးကျူး ဂရုစိုက်မိရင်တော့ ဗန်းစကားနဲ့ပြောရရင် ခဗျားမြွေကိုက်ပါပြီ။

အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်မှာပါတဲ့ လောကဓံရှစ်ပါးထဲမှာ ကဲ့ရဲ့ခံရ ခြင်းဟာလည်း တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ လူရဲ့သဘောက တော့ ဟုတ်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မဟုတ်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကဲ့ရဲ့ခံရပြီဆိုတာနဲ့ စိတ်ညစ်တတ်ကြတာပါပဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ ငါ့ကို ဘယ်လိုမြင် နေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ ငါ့ကို ရှုတ်ချဆဲဆိုနေပြီ။ သူတို့ရဲ့ ပြောစကားတွေထဲမှာ ငါက ဘယ်လိုကြီးတဲ့။ ဒါဆို ငါ ဘယ်လို လူတောတိုးမလဲ။ လူတွေရဲ့ကြား သွားလာတဲ့အခါ ဘယ်လိုမျက်နှာနဲ့ သွားရပါ့မလဲ ... စသဖြင့် ကောင်းတာတွေရော မကောင်းတာတွေ ပါ ပြောဆိုသမျှအပေါ်မှာ စိတ်ရောက်ပြီး အလုပ်ပျက်အကိုင်ပျက်၊ နောက်ဆုံး ကိုယ့်ရည်မှန်းချက်တွေပါ ပျက်ကုန်ပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ လောကဓံရဲ့ တစ်ကွက်ပြ ခံလိုက်ရခြင်းမှာ မရှုမလှ ခံလိုက်ရသူတွေ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီလို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစကားတွေ ပြန်ကြားတဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ အထက်မှာ ကျွန်တော်ဖော်ပြခဲ့တဲ့ စာရေးဆရာရဲ့ ဟောပြောချက်ကို သွားသတိရလိုက်မိတတ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် တော့ သူတို့လည်း သူတို့ပြောချင်ရာ ပြောကြပါစေ။ ငါလည်း ငါ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ပဲ ကိုယ့်လမ်းကြောင်းကိုယ် မှန်အောင် ဆက်လျှောက်ဖို့ပဲ လုပ်ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နားနှစ်ဖက်ကလေးနဲ့ လူပေါင်းများစွာရဲ့

ထောင့်ပေါင်းစုံက ဝေဖန်ရှုတ်ချသံတွေကို နားထောင်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်
လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အဲဒီလူတွေကို ကျွန်တော်တို့အကြောင်း သွား
မေးကြည့်ရင် ကျွန်တော်တို့အကြောင်းကို အမှန်တကယ် ဟုတ်တိ
ပတ်တိ သိကြသူတွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သိတယ်ပဲ ထားကြပါစို့။
ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်လောက် သိကြပါ့မလား။ တကယ်တမ်းတော့
ကျွန်တော်တို့အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့သာ အသိဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့ လုပ်ရပ်မျိုး
မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူတွေ ဘာတွေပြောပြော ဂရုစိုက်နေစရာ
မလိုဘဲ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် လုပ်နေသင့်ပါ
တယ်။

ဝေဖန်ဆဲရေးမှုတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် နာဖူး ကြား
ဖူးတာလေးတစ်ခု ရှိပါသေးတယ်။ ကောင်းကောင်းတော့ မမှတ်မိ
တော့ပေမဲ့ ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တရားတော်ထဲက ဖြစ်
မယ် ထင်ပါတယ်။ အတိအကျ မဟုတ်သော်ငြား ကျွန်တော် မှတ်မိ
သလောက် ပြန်ပြောပြပါမယ်။

အခါတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့ လမ်းမှာ
ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်က မြတ်စွာဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ပါတယ်။ ကဲ့ရဲ့တာမှ
ရိုးရိုး ကဲ့ရဲ့တာတောင် မဟုတ်ပါဘူး။ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ဝေဖန်ဆဲရေး
တာပါ။

ဒါပေမဲ့ ပုဏ္ဏားရဲ့ ဝေဖန်ဆဲရေးသမျှကို မြတ်စွာဘုရားက
တော့ ဘာမှ မတုံ့ပြန်ပါဘူး။ အချိန်တစ်ခု ကြာသွားတော့မှ မြတ်စွာ
ဘုရားက ပုဏ္ဏားကို မေးခွန်းတစ်ခု ပြန်မေးပါတယ်။

“အသင်ပုဏ္ဏား ... သင့်အိမ်ကို ဧည့်သည်လာလို့ လက်
ဆောင်တွေနဲ့ တည်ခင်းဧည့်ခံတဲ့အခါ ဧည့်သည်က သင့်လက်
ဆောင်ကို မယူဘူးဆိုရင် အဲဒီလက်ဆောင်က ဘယ်သူ့ဆီမှာ ကျန်ခဲ့
မလဲ” တဲ့။ အဲဒီအခါ ပုဏ္ဏားက ...

“အို ... ဧည့်သည်ကိုပေးတာ ဧည့်သည်ယူမသွားမှတော့

ငါ့ဆီမှာပဲ ကျန်ခဲ့မှာပေါ့” တဲ့။ အဲဒီအခါကျမှ မြတ်စွာဘုရားက ...

“အေး ... အဲဒီလိုပဲ။ အခု သင် ငါ့ကို ဝေဖန်ဆဲရေးသမျှကို လည်း ငါ မယူဘူး။ လက်မခံဘူး။ ဒါကြောင့် သင်ဝေဖန်ဆဲရေးသမျှ ဟာ သင့်ထံမှာသာ ရှိတယ်။ ငါနဲ့ မဆိုင်ဘူး” လို့ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်တဲ့။

ဒီတရားတော်လေးကနေ ကျွန်တော် တွေးမိတာက မြတ်စွာ ဘုရားတောင်မှ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းဆိုတဲ့ လောကဓံတရားနဲ့ မလွတ်ဘူးဆို တာပါပဲ။ ဒါ့အပြင် မဟုတ်မမှန်ဘဲနဲ့ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့မှုတွေဆိုတာလည်း ကျွန်တော်တို့သာ လက်မခံရင် လူ့ဘယ်နှယောက်ကပြောပြော စကားဆိုတာ လေထဲမှာတင် ပျောက်သွားမှာပဲ။ ကိုယ်ကမှ သူတို့ပြော သလို မဟုတ်ဘူးဆိုရင် သူ့အတွေးဟာ အတွေးသက်သက်နဲ့ သူ့ဆီ မှာပဲ ရှိနေမှာပါပဲ။ ဒါ့ကို မြတ်စွာဘုရားပြောသလို ကိုယ်က လက်ခံပြီး မယူလိုက်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း ဖြစ်မသွားသလို ဘာမှလည်း ခံစားနေရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ခါတလေမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဆိုတဲ့ လော ကဓံတရားကို လျစ်လျူရှုခြင်းအားဖြင့် အသိအမှတ်မပြုဘဲ နေကြဖို့ လိုပါတယ်။ လူရဲ့ သဘောကတော့ ပါးစပ်တစ်ပေါက်နဲ့ သူတို့ အခွင့် အရေးရှိသလောက် သူတို့ပြောချင်ရာ ပြောနေမှာပါပဲ။ ဒါ့ကို ကိုယ် က လက်ခံပြီး အတွေးပွားနေမယ်ဆိုရင်တော့ အထက်မှာ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အလုပ်ပျက်၊ အကိုင်ပျက်နဲ့ ကိုယ့်ရည်မှန်းချက်တွေ၊ လမ်းကြောင်းတွေပါ ပျက်စီးကုန်ရပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ သူတို့လည်း သူတို့ပြောချင်ရာ ပြောကြပါ စေ။ ကိုယ်ကလည်း ပြောသမျှ၊ ကဲ့ရဲ့သမျှကို ခေါင်းထဲထည့် စဉ်းစား မနေဘဲ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာ လုပ်နေလိုက်ဖို့ပါပဲ။

Maguire ဆီမှ သင်ယူခြင်း

Harry Maguire ဆိုတာ အင်္ဂလန်လူမျိုး၊ မန်ချက်စတာ ယူနိုက်တက်အသင်းရဲ့ နောက်တန်းကစားသမား။ သူ့ကို ဘောလုံး ဝါသနာရှင် အားလုံးနီးပါး သိကြပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်အထင် ဘောလုံးဝါသနာရှင်မဟုတ်တဲ့ သူတွေတောင်မှ သိကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆို သူက နာမည်ကြီးတာကိုး။

ဒါပေမဲ့လည်း သူ နာမည်ကြီးတာက ကောင်းသော နာမည် ကြီးခြင်းနဲ့တော့ မဟုတ်ပြန်ပါဘူး။ လောကဓံ ၈ ပါးမှာ အဆိုး လောကဓံထဲက တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဆိုတဲ့ လောကဓံတရားနဲ့ နာမည်ကြီးတာမျိုးပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် အနည်းငယ်လောက်က ကစားခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ ဘောလုံးပွဲစဉ်တွေမှာ အမှားတွေ မကြာခဏ ကျူးလွန်တတ်သူ ဖြစ်လို့ပါပဲ။

သူ့ကြောင့် ဂိုးပေးရတယ်။ သူ့ကြောင့် ပွဲစဉ်တွေ အရှုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတယ်။ မန်ချက်စတာယူနိုက်တက်လို အသင်းမှာ သူဟာ အရည်အသွေးမမီတဲ့ ကစားသမား။ ဒီလို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသံတွေ၊ ဆဲရေး

သံတွေ ညံ့ခဲ့သလို အွန်လိုင်းစာမျက်နှာတွေပေါ်မှာလည်း Maguire ကိုဆိုရင် စစရာ၊ နောက်စရာ၊ ပြောင်စရာအဖြစ် ကျွန်တော်တို့ အမျိုးမျိုး စနောက်လှောင်ပြောင်ခဲ့၊ စိတ်ပျက်ခဲ့၊ ဆဲဆိုခဲ့ကြပါတယ်။

အင်္ဂလန်ဆိုတာ ဘောလုံးအားကစားနည်းကို အစပြုခဲ့ရာ နေရာပါ။ ကမ္ဘာ့လူစိတ်ဝင်စားမှုအများဆုံးလိဂ် သူတို့ဆီမှာ ရှိတယ်။ ဘောလုံးကစားသမားကောင်းတွေ၊ သတင်းမီဒီယာတွေ၊ စပွန်ဆာတွေနဲ့ ဘောလုံးကို အားကစားဆိုတာထက် ပိုပြီး စီးပွားရေးတစ်ခုလို လုပ်ကြတဲ့ နိုင်ငံပါ။ (ထားပါတော့။ ကျွန်တော် အဓိကပြောချင်တာ ဘောလုံးအကြောင်း မဟုတ်ပါဘူး။)

ဒီလိုအကြောင်းအချက်တွေကြောင့်ပဲ Harry Maguire ဟာ အသက်ကိုတောင်မှ အန္တရာယ်ပြုခံရလုနီးပါးအထိ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ လှောင်ပြောင်ကာ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ Harry ဟာ ကစားပွဲတွေကနေ ချန်လှပ်ခြင်း ခံခဲ့ရပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင်တော့ အသုံးမကျလို့ ချောင်ထိုးတာကို ခံလိုက်ရတာပါ။ နည်းပြသစ်လက်ထက်မှာ သူဟာ အရံကစားသမား ဖြစ်သွားပြီး သူ့ကို အသင်းကနေတောင် ရောင်းထုတ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ စကားတွေ ညံ့လာခဲ့ပါတယ်။

Harry Maguire တစ်ယောက် ကျရှုံးခန်းကို ရောက်နေပါပြီ။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ လောကဓံနဲ့ မကျေလည်သော ရက်စွဲများပါပဲ။ ထူးဆန်းတာကတော့ Harry ဟာ သူ့ကို တိုက်ခိုက်လှောင်ပြောင်မှု မှန်သမျှကို ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ မတုံ့ပြန်တာပါပဲ။ ပြန်ပြီး စောဒက တက်တာ၊ ဆင်ခြေပေးတာမျိုး မရှိသလို သူ့ကို ဝေဖန်တိုက်ခိုက်သူ မှန်သမျှကို ပြန်လည် ဝေဖန်ငြင်းခုံတာမျိုး လုံးဝမလုပ်တာပါပဲ။ သူက နှုတ်ဆိတ်နေပါတယ်။ သူလုပ်စရာရှိတာကို လုပ်နေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုနဲ့ ယုံကြည်မှုဟာ သူ့အသွေးအသားထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ တည်ရှိနေပါတယ်။

အသင်းက သူ့ကို ရောင်းထုတ်တာတောင်မှ သူ ထွက်မသွား ပါဘူး။ သူ့ဆီကနေ ကျွန်တော်တို့ ဘာသံမှကို မကြားလောက်အောင် သူဟာ ငြိမ်သက်နေပါတယ်။ အားလုံးကလည်း သူ့ကို အတော်လေး စိတ်ပျက်ကြသလို အသင်းမှာ အလိုမရှိတာကို ထွက်မသွားဘဲ ပေ ကပ်နေတာကြောင့် စိတ်တောင်ဆိုးနေကြပါပြီ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တောင်မှ သူ့ကို အသုံးမကျရကောင်းလားဆိုပြီး ဆဲရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ပဲ အချိန်တွေလည်း ကုန်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။ Harry Maguire လည်း အသံတိတ်မြဲ တိတ်နေသလို ပွဲစဉ်တွေမှာ ဝင်ရောက် မကစားရတာကြောင့် တော်တော်များများကလည်း သူ့ကို မေ့စ တောင် ပြုနေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူကတော့ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းဆိုတဲ့ လောကဓံနှစ်ပါးရဲ့ လှုပ်ခတ်မှုကြားမှာ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်နဲ့ သူလုပ်စရာရှိ တာကိုပဲ အသံတိတ် လုပ်နေခဲ့ပါတယ်။

တစ်ရက်တော့ အသင်းမှာ အခြားကစားသမားတွေရဲ့ ဒဏ် ရာပြဿနာကြောင့် Harry ကို မဖြစ်မနေ ထည့်ကစားရဖို့ ဖြစ်လာပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုချိန်ထိ အားလုံးဟာ သူ့ကို မယုံကြည်ကြ သေးပါဘူး။ အရင် Maguire လို့ပဲ ထင်မြင်နေကြတုန်းပါပဲ။ ပွဲစတဲ့ အခါ ကျွန်တော်အပါအဝင် အားလုံးဟာ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ကြည့် နေကြရပါတယ်။ Harry Maguire ဆိုတဲ့လူ ဘယ်အချိန်များ အမှား ကြီးကြီးမားမား လုပ်လိမ့်မလဲပေါ့။

ဒါပေမဲ့လည်း Harry ဟာ အရင် Harry ဟုတ်မနေခဲ့တော့ ပါဘူး။ လုံးဝ အမှားလုပ်တာမျိုး မတွေ့ရသလို ကောင်းမွန်တဲ့ ကစားပုံ နဲ့ ပွဲကို အဆုံးသတ်သွားစေခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး တကယ်ကိုပဲ အံ့အားသင့်ခဲ့ရသလို အားလုံးဟာလည်း Harry ကို ပြန်ပြီးတော့ ချီးကျူးသံတွေ၊ အသိအမှတ်ပြုသံတွေ ညံ့လာခဲ့ပြန် ပါတယ်။ Harry Maguire ဟာ လောကဓံကို ကြံ့ကြံ့ခံပြီး အောင် မြင်မှုဆီ ကျော်ဖြတ်လာသူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။

mgyoe.com

နောက်ပိုင်း ပွဲစဉ်တွေမှာ Harry ဟာ အသင်းမှာ အဓိက ပွဲထွက်ကစားသမားအဖြစ် ပြန်လည်ပါဝင်လာသလို ခြေစွမ်းကောင်း တွေလည်း ဆက်တိုက် ပြနေပါတယ်။ ပရိသတ်တွေရော၊ ကစား သမားတွေ အားလုံးကပါ သူ့ရဲ့ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာမှုကို အသိ အမှတ်ပြု ချီးကျူးကြသလို ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချမှုတွေကို နှုတ်ဆိတ် နေကာ အလုပ်နဲ့ သက်သေပြပြီး အကောင်းဆုံး တုံ့ပြန်ခဲ့သူ တစ်ယောက်လို့ ညွှန်းဆိုခဲ့ကြပါတယ်။

လောကဓံနဲ့ မကျေလည်တဲ့ ရက်စွဲတွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေမှုတွေနဲ့ လူတွေအားလုံးရဲ့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ လှောင်ပြောင်မှုတွေကို ခံရတာဟာ ဓမ္မတာပါပဲ။ အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ ဆင်ခြေတွေပေးပြီး မခံမရပ်နိုင်ဘဲ စကားနဲ့ တုံ့ပြန်မယ့်အစား နှုတ် ဆိတ်နေလိုက်ပါ။ လုပ်စရာရှိတာကို လုပ်နေပါ။ ကိုယ် ပြုပြင်ပြောင်း လဲနေတယ်ဆိုတာ သိအောင် ချပြနေစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်အား နည်းချက်တွေကို ပြုပြင်ပြီး အောင်မြင်တဲ့ နေ့တစ်နေ့မှာ အလုပ်နဲ့ သက်သေပြလိုက်ပါ။ လက်ညှိုးထိုးနေတဲ့သူတွေအားလုံး လက်မ ထောင်ပြီး လက်ခုပ်တီးလာကြပါလိမ့်မယ်။

ဒါဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ Harry Maguire ဆီက သင်ယူခြင်း ပါပဲ။

လောကခံရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွန်းအား

ဆရာညီပုလေးရေးတဲ့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်ရဲ့ အမျိုးသားစာပေ (ဝတ္ထုရှည်) ဆုရ စာအုပ်တစ်အုပ် ရှိပါတယ်။ စာအုပ်ရဲ့ နာမည်ကတော့ “ထက်မြက်တဲ့ ဓားသွားပေါ်က ချိုမြဲမြဲပျားရည်စက်” ပါ။ စာအုပ်ကလေးက အတ္ထုပ္ပတ္တိဝတ္ထု အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ဆရာဝန်လောကမှာ မသိသူမရှိလောက်တဲ့ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ နာဂသိန်းလှိုင်အကြောင်းပါ။

အဲဒီစာအုပ်ကလေးကို သတိရမိတိုင်း ဆရာညီပုလေးရဲ့ ချောမွေ့ပြေပြစ်ပြီး စာဖတ်သူနဲ့ တစ်သားတည်းကျတဲ့ အရေးအသားကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ရသလို လောကခံနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားတွေလည်း ရတတ်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ လူတွေဟာ လောကခံနဲ့ ကြုံတွေ့ရမှသာ ပိုပြီး သန်မာရင့်ကျက်ကာ အောင်မြင်လာကြတယ် ဆိုတာပါပဲ။ အဲဒါကို ကျွန်တော်ကတော့ လောကခံရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွန်းအားလို့ ထင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စာအုပ်ထဲက အကြောင်းအရာလေးကို နည်းနည်း

mgyoe.com

ပြောပြဖို့ လိုလိမ့်မယ်ထင်လို့ အကျဉ်းချုံးပြီး ပြောပြပါမယ်။

ခွဲစိတ်ပညာမှာ အလွန်တော်တဲ့ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ သိန်းလှိုင်ကို မြန်မာပြည်ရဲ့ အနောက်မြောက် တောင်တန်းတွေပေါ် က ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှတဲ့ နာဂလူမျိုးတွေ နေထိုင်ရာဒေသကို အထက်လူကြီးတွေက ပြစ်ဒဏ်နဲ့ ပြောင်းရွှေ့ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဒေါက်တာသိန်းလှိုင်ကြီး ဘာအပြစ်ဒဏ်ကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ခံလိုက်ရ တယ်ဆိုတာကို မမှတ်မိတော့ပေမဲ့ မဟုတ်မမှန်ဘဲ အပြစ်ဒဏ်ချခံ လိုက်ရတယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေပါ သေးတယ်။

ပင်ကိုကမှ အလွန် ထူးချွန်ထက်မြက်ပြီး သေးသေးတင်မခံ တဲ့ မဟုတ်မခံသမား ဆရာဝန်ကြီးဆိုတော့ သူမဟုတ်ဘဲနဲ့ ပုံချခံ လိုက်ရတဲ့ အပြစ်ဒဏ်အတွက် ဒေါက်တာသိန်းလှိုင်ကြီးဟာ မကျေ နပ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုမှ အမျိုးမျိုးထုချေပြီး လျှောက်လဲလို့ မရတော့တဲ့ အဆုံးမှာတော့ ဒေါက်တာသိန်းလှိုင်ကြီးဟာ ဖြစ်လာတဲ့ လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

သူ့ကို အဲဒီကိုပို့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့ အထက်လူကြီးကို ရွဲပြီး (ကျွန်တော်ကတော့ ရွဲတယ်ထင်တာပါပဲ) ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြော ကာ ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကျွန်တော် အဲဒီဒေသကို ရောက်တဲ့နေ့ကစပြီး သိန်းလှိုင်ဆိုတဲ့ နာမည်ဟာ မြန်မာပြည်မှာ ဂုဏ်သတင်း မွှေးလာစေရမယ်လို့ ကြိုးဝါးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကြိုးဝါးပြီးတဲ့နောက် ပြစ်ဒဏ်ကျခံရာ နာဂတောင်တန်းကို ထွက်သွား ပါတော့တယ်။

နာဂတောင်တန်းဟာ အဲဒီခေတ် အဲဒီကာလက တော်တော် ဆိုးရွားပါတယ်။ မြန်မာပြည်နဲ့ အိန္ဒိယနယ်စပ် ထိစပ်ရာ ချောင် ကလောင်မှာရှိပြီး ကားလမ်းခရီးလည်း ကောင်းကောင်းမရှိ။ ခန္တီး မြို့ကနေ အလှည့်ကျ လာတဲ့ ပစ္စည်းသယ်ပို့ လေယာဉ်တွေနဲ့ပဲ သွား

လို့ရပါတယ်။ ပြီးရင်တော့ တစ်တောင်ဆင်း တစ်တောင်တက်နဲ့ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ခရီးကို နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တိုင်အောင် ခြေလျင် သွားယူရပါတယ်။

အဲဒီလို သွားရတဲ့ခရီးကအစ နေထိုင်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသား တွေအဆုံး ပညာမဲ့ကာ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဒေသမှာ ၆ နှစ် နေ ထိုင်ပြီး ဒေါက်တာသိန်းလှိုင်ကြီးဟာ လည်ပင်းကြီးရောဂါသည် လူ နာပေါင်းများစွာကို ခွဲစိတ်ကုသ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတွေကိုပါ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး သူ ကြွေးကြော် ထားခဲ့တဲ့အတိုင်း မြန်မာပြည်တစ်လွှားမှာ ဂုဏ်သတင်း မွေးလာခဲ့ပါ တယ်။ နာဂဒေသမှာဆိုရင်လည်း သူ့ကို နတ်ဆေးဆရာကြီးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ “နာစာမူဆေးလုံဂီး” လို့ခေါ်ပြီး နတ်ဘုရားတစ်ပါးလို သဘောထားတဲ့အထိ လေးစားရိုသေကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး နာဂဒေသလို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ ဒေါက် တာသိန်းလှိုင်၊ ဒေါက်တာသိန်းလှိုင်လို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ နာဂဒေသကို ပြေးမြင်တဲ့အထိ နာမည်ကျော်ကြား အောင်မြင်ထွန်းပေါက်ခဲ့တာဟာ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ ပင်ကို စိတ်ရင်းစေတနာကြောင့်လည်း ဖြစ်သလို လောကဓံက ပေးလာတဲ့ ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး အပြောင်းအလဲကို မခံချင် စိတ်အပြည့်နဲ့ အရှုံးမပေးတမ်း ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော်ခဲ့လို့လည်း ဖြစ် တယ်လို့ ကျွန်တော်က ယုံကြည်မိပါတယ်။

ကျွန်တော်အပါအဝင် လူအားလုံးမှာ မခံချင်စိတ်ဆိုတာ ရှိပါ တယ်။ ကိုယ့်ကို နှိမ့်ချတွန်းဖိလာတဲ့အခါ အဲဒီတွန်းကန်တဲ့ ဖိအားကို ပြန်ပြီး ခေါင်းနဲ့ တိုက်ပစ်လိုက်ဖို့ မကြောက်မရွံ့တဲ့ စိတ်ဓာတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို ကဲ့ရဲ့လှောင်ပြောင်လာတဲ့အခါ ငါဟာ မင်း ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်တည်နေတာ လုံးဝမဟုတ်ဘူး။ မင်းလှောင် ပြောင်သလို ဘယ်တော့မှ ဖြစ်မလာစေရဘူးဆိုတဲ့ ပြန်ပြီး ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက် တွန်းလှန်ပြန်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ပါ။